

den anden skulde udskydes. Det kan jeg ikke indse. Disse Skibe have hvert sin Type, hvert sit Diemed, og ganske vist have de det tilfælles, at de skulle tjene som Forsvarsskibe, men Pantserfibet naturligvis langt mere end Korvetten. Denne derimod har to stadige Formaaler, det ene med Hensyn til Dvelferne, det andet er med Hensyn til Handelen her fra Danmark, og det har jeg ikke hørt nævne. Det er slet ikke ligegyldigt, om det danske Flag vises i Udlandet. Det er en meget vigtig Faktor for Koffardifarten og Handelsflaaden — thi som vistnok oftere er nævnt, i alt Fald udenfor Thinget, og hvad særlig de Herrer Konsuler og den ærede Udenrigsminister ville kunne bekræfte — er det altid meget vanskeligt at opretholde de Rettigheder og Traktater, som kunne være afsluttede og naturligvis vanskelige, jo mindre civiliseret det paagældende Land er, naar der albrig nogenstinde kan tænkes paa at ydes nogen aktiv Bistand i Tilfælde af Uoverensstemmelse, og det bliver dobbelt vanskeligt, naar ikke engang de Nationer, man driver Handel med, nogenstinde faae Seilighed til at se det danske Flag og vide, at der danske Nation dog ogsaa eier Raaben, de maasse kunne møde frem med. Tvivrigt kan jeg med Hensyn til Arbeidskraften paa Orlogsværftet fuldstændig henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Marineminister. Det er meget bebrøveligt, at man skal standse hele Værftets Drift, og man maas heller ikke være ganske blind for, at Ovelsen for Arbejderne ogsaa har sin Betydning, naar man senere skal til at bruge dem. Jeg skal gaa over til Nr. 80 om Revolverkanonerne, men dog ikke duale videre længe ved denne Post. Jeg har ved 2den Behandling sagt Mit — det tror jeg nok, at jeg kan udtale her —, hvad der var at sige om den Ting. Negtes Beløbet, er det idetmindste slaaet fast, at Flertallet her i Thinget formener, at naar man ikke bruger en Kanonbaad og et Pantserfib til Angreb, er det ikke engang nyttigt, at man har dem, hvis man bliver angreben. Man er tvungen til ligeoverfor angribende Torpedobaade at forsvare sig med de bare Sønder, for stort Andet har man ikke, naar man kun har Remingtonrifler at skyde paa dem med. Angaaende Skolelokalerne for Artilleriet kan jeg ikke nokkom udtale min Glæde over, at Forslaget dog blev vedtaget. Endnu er der Ovelsesbriggen for Underofficersselever. Jeg skal ikke heller idag gjentage en eneste Smule af, hvad jeg sagde sidste Gang. Der blev ogsaa da sagt det Beste af, hvad det er muligt at sige, men jeg skal søge at fremdrage endnu et positivt Exempel til paa, hvor vigtigt det er, at Underofficerer ere uddannede ombord. Jeg skal der henvisse til den sidste lille Affære, som den danske Flaade havde, nemlig ved Helgoland. Det fremgaar af Beretningerne fuldstændig troværdig konstateret, at ombord i Fre-gatten Sjælland blev lige i Begyndelsen af Af-særen alle Underofficererne paa 1 nær bortskudte,

men ikke destomindre gik Stydningen nede paa Batterierne sin regelmæssige Gang. Det er et Ex-empel paa Mandshabets Fornuft, Ro og Besin-dighed, men det er tillige det største Bevis for, at hvis det ikke havde været oplært, som slet var, vilde det Sele ikke være gaaet til med den Ro som nu. Tværtimod, der vilde maasse være op-kommet Konfusion, som siden kunde have en høist uheldig Indflydelse paa denne lille Affæres Ud-fald. Endelig bringer jo ogsaa Bygningen af en saadan Brig forøget Arbeide ude paa Værftet. Med Hensyn til Underendringsforslaget, som er stillet, hvori der markeres, at mindst 20 pSt. af Drengene ombord ikke maa være Marine-lærlinge, saa antager jeg, at det maa forstaaes saaledes, at der skulde medtages 20 pSt. private Drengene, eller hvad man vil kalde det, hvis der meldte sig et tilstrækkeligt Antal, thi hvis ikke, saa kan det naturligvis ikke ske. Jeg har med Glæde set, at dette Underendringsforslag er fremkommet. Naturligvis vilde jeg hellere have, at Ministerens Forslag alene skulde gaa igjennem, fordi vi, ved at vedtage Underendringsforslaget, maasse komme ind paa en lidt farlig Vej ved, at der saaledes paa Forhaand endog heri Folkethinget træffes indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Stibe-nes Anvendelse, og hvad man i det Sele taget maa bruge Materiellet til, som man faar paa Orlogsværftet. Men naar jeg siger, at det gleder mig, at Underendringsforslaget er fremkommet, da er det, fordi det derved staar paa Brent, at denne Ovelsesbrig ikke alene er en militær Foranstalt-ning, men at den ogsaa, som det blev fremhævet ved Korvetten, har stor Betydning for den private Handelsstand, idet disse Drengene derved faae en Uddannelse, som ikke alene kommer dem til Gode i Ungdommen, men senere kommer hele Koffardi-flaaden tilgode, naar de tage Syre som Letmatros eller Matros i Koffardifart. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa de enkelte Poster, men nu blot knytte nogle faa Bemærkninger dertil mere i Almindelig-hed. Det kunde synes, som om det havde været korrekt af mig, naar jeg vilde forsvare en Ting, at jeg saa begyndte med at imødegaa de fremsatte Indvendinger istedetfor at staa og rose den enkelte Ting. Jeg skal indrømme, det havde været rigtigt, og jeg skulde ogsaa have taget fat paa at imødegaa Angreb, hvis den blot havde været angreben. Men det er i Virkeligheden mærkværdigt, at der ikke er sagt Andet om denne Ovelsesbrig, Revolverkanonerne og tilbels ogsaa Korvetten, end at finantsielle Hensyn talte derimod, og det er blandt Andet udtalt af den ærede Ordfører, at man anerkjendte, at de nævnte Poster vare nød-vendige, men den Erkjendelse var ikke tilstrækkelig. Ja, det er meget rigtigt, naar det er store Ting, der fordres; men naar det er saadanne Smaating, saa tror jeg, at det er tilstrækkeligt, at man aner-kjender deres Nødvendighed, og jeg tror, at, kunde det overveiende Flertal her eller vilde det stemme